

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o maloletých **N. Š.**, nar. X., **T. Š.**, nar. X. a **L. Š.**, nar. X., deti rodičov – matky **T. Š.**, bývajúcej v B., a otca **R. Š.**, bývajúceho v K., zastúpeného JUDr. E. G. H., advokátkou so sídlom v K., **o zníženie výživného**, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 17 P 23/2008, o dovolaní otca proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 14. októbra 2008 sp.zn. 11 CoP 203/08 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie otca **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava V z 28. apríla 2008 č.k. 17 P 23/2008-70, ktorým bol zamietnutý návrh otca na zníženie výživného na maloleté deti. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie otec maloletých. Žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vyčítal odvolaciemu súdu nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia a tým odňatie možnosti konať pred súdom, a nesprávne právne posúdenie veci v otázke existencie dôležitej zmeny pomerov, odôvodňujúcej zmenu určeného výživného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 238 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Uvedené ustanovenie v odsekoch 1 až 3 pripúšťa dovolanie proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu a za určitých podmienok aj proti potvrdzujúcemu rozsudku. V zmysle odseku 4 tohto ustanovenia však dovolanie nie je prípustné vo veciach upravených Zákonom o rodine, ibaže ide o rozsudok o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení. V preskúmvanej veci sú predmetom konania práva a povinnosti vyplývajúce z právneho vzťahu upraveného Zákonom o rodine (vyživovacia povinnosť rodičov), nejde však o obmedzenie alebo pozbavenie rodičovských práv a povinností alebo o pozastavenie ich výkonu, ani o priznanie rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, ani o určenie alebo zapretie rodičovstva a ani o osvojenie. Prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia je preto vylúčená.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O.s.p., nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúcej z tohto zákonného ustanovenia. Nezistil ani podmienku prípustnosti dovolania namietanú dovolateľom, ktorá mala spočívať v odňatí jeho možnosti konať pred odvolacím súdom v dôsledku ním tvrdeného nedostatočného odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu. Podľa názoru dovolacieho súdu odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu zodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd sa v dôvodoch svojho rozhodnutia vysporiadal s odvolaním otca maloletých poukazujúc na pomery účastníkov v čase posledného rozhodovania o vyživovacej povinnosti a v čase rozhodovania súdu prvého stupňa o návrhu otca na jej zníženie z jeho strany. Svoj právny záver o vecnej správnosti prvostupňového rozsudku odôvodnil skutkovými zisteniami vyplývajúcimi z porovnania týchto pomerov, pričom nemožno prehliadať, že zároveň odkázal na správne dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa stotožnil. Preto aj s prihliadnutím na podrobné dôvody uvedené v rozsudku prvostupňového súdu, treba považovať

za riadne a teda dostatočne odôvodnený právny záver odvolacieho súdu (zhodný so záverom súdu prvého stupňa), že napriek zmenám pomerov na strane otca maloletých neboli dané podmienky pre zmenu rozsahu jeho vyživovacej povinnosti v smere jej zníženia.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie otca ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm.c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.) bez toho, aby sa mohol zaoberať vecnou správnosťou rozsudku odvolacieho súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, keďže ostatným účastníkom v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2009

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová